

Penso en el vi i la ment em transporta a paraules com: passió, conversa, amiat, paisatge, plaer, idees, pausa, silenci, descobriment, tradició, terra, celler, amor, coneixement, ciència o comunicació. I podria estar recitant paraules fins a avorrir-vos. No és la intenció.

No recordo quan vaig veure el meu primer got de vi, segurament va ser de forma natural, a casa, amb el pare i la mare, o amb els avis. Tampoc recordo com ni quan em vaig començar a interessar en el vi, anant més enllà de veure'l simplement com qui veu un refresc o un got d'aigua, en un viatge que m'agradaria que cada cop fes més gent jove. Perquè estimar el vi és estimar i conèixer també la nostra i altres terres, la nostra i altres gents.

Vagi per endavant, com a declaració d'intencions, que NO tinc cap veritat ni pretenc tenir-la. Sóc un ignorant, curiós, però ignorant amb certa experiència i coneixement, però ignorant.

La gastronomia em va portar a voler saber més del món del vi, perquè no sé entendre una cosa sense l'altre. Perquè el meu pare, pastisser d'ofici i també de passió, em va ensenyar de ben petit a gaudir de les flaires i els sabors. Fill, ara fem la prova organolèptica. I en aquell obrador al que ara m'agradaria poder viatjar, quan encara era un nen, vaig començar a viatjar per les flaires, a fer sense SABER-HO les primeres degustacions.

I pas a pas, em vaig endinsar en un món tan complex i divers, tan ampli, que com més intentes conèixer, MÉS conscient ets de la teva immensa ignorància. I anys més tard, gràcies a la professió, al fer i ser periodista, tot buscant vins i històries, vaig tenir la sort de començar a visitar cellers, finques, vinyes, varietats, denominacions d'origen, les tarragonines, i també a sentir curiositat per les de fora. Com vosaltres, sóc un enamorat dels vins fets a Tarragona i l'Ebre. De la potència del Priorat o la Terra Alta, a l'atreviment del Penedès, l'originalitat de la Conca de Barberà o la frescor de la Ribera d'Ebre. A conversar amb enòlegs, amb vinaters, a parlar amb comercialitzadors, amb sommeliers, a descobrir paisatges nous, a caminar entre vinyes. Sempre amb curiositat, l'eina imprescindible del comunicador, he anat coneixent, encara que sigui només en part, l'univers inabastable que s'amaga darrera una ampolla de vi. I ara ja sé que no hi ha volta enrere. El vi, m'acompanyarà sempre, entre àpats i descobertes, com a tots vosaltres.

I la sort ha volgut que avui estigui aquí per compartir un vespre i una nit amb el Concilium Vinorum Tarraconensium. Apassionats del vi. Em destacava ara fa uns dies el Francesc Montañés, el vostre cònsul (i ara farà una mica de periodista) em deia que per ell el Concilium és un espai d'oportunitats, de conèixer persones i establir ponts, de fer xarxa, sempre al voltant del vi. Comuniquem-nos doncs, de la mà dels vins, de les seves històries, i de la seva gent.

Em va explicar un cop el Lluís Tolosa, apassionat pel vi, sociòleg i escriptor, que si una cosa fa especial un vi, és la història que s'amaga darrera de cada ampolla. El relat dels qui pareixen un VI després de molts esforços, treball, coneixement, ciència i il·lució, de la mà de la terra i els seus fruits, beneïts pel sol i la pluja, castigats de tant en tant per les inclemències meteorològiques, com la pedra que queia aquest estiu al Priorat.

No entenc el vi sense intentar entendre abans les persones que el fan, que el beuen, o que l'expliquen, els qui ens ensenyen a tastar-lo, a desxifrar-lo, i el més important, intento no perdre-ho mai de vista, a gaudir-lo!!!

Gràcies al vi he conegut, he tingut la sort de conèixer, referents com el Joan Asens, qui al costat de l'Álvaro Palacios va parir l'Ermite i ara fa els seus vins Orto, el René Barbier, NO cal presentar-lo, un dels qui va revolucionar el Priorat ara fa 25 anys, quan al Priorat es venia el VI a doll i el raïm a granel; o el gran Josep Lluís Pérez i la seva filla, Sara Pérez, també referents del Priorat. El restaurador Juan Diego, de Reus... la Marta Domènech, innovadora en enoturisme, o els germans Vicens i el seu Vi del Vent, per volar, i tants d'altres. Seguiria i no m'aturaria. Persones i vins. Vins i persones.

La Loli Ynguanzo, arqueòloga, m'explicava: quan pensis en el vi i els romans, fes-ho com pensaries en el vi i nosaltres. Per ells, em deia, el vi és també civilització i plaer.

El vi també és música. “Qui n’ha begut en tindrà set tota la vida”, diu David Caraben, cantant de Mishima, apassionat també del vi. Un cantant que ha donat nom a un negre de la DO Montsant, i que a les seves cançons ha begut també del vi.

El vi és també tradició, perquè el conreu de la vinya forma part de la història de les nostres terres. Vins que sortien des del port de la Imperial Tàrraco a diferents punts de la geografia romana.

Quan he estat en trobades dedicades al vi, siguin taules rodones, conferències, fires gastronòmiques, tastos, en celler, en restaurants fent maridatges, he tingut la sort de conèixer persones encisadores i enriquidores. I avui no serà cap excepció, perquè no entenc el vi sense les persones, ni les persones sense el vi.

Tarragona, 16 d’octubre de 2015

Pregó escrit pel Concilium Vinorum Tarraconensium